

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 5. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnništvo je v Frančiškanski ulici št. 8. Dopis se pošilja uredništvu, naročnina upravnisti. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko

„Proti Hribarju“.

Včerajšnji mali „Slov. Narod“ je smatral za potrebno, dotakniti se naše beležke povodom razgovora enega od uradnikov sarajevske „Srpske Rječi“ z državnim poslancom Hribarjem in je dal dotični beležki naslov: Proti Hribarju.

Ta naslov je bil resnično neumesten, ker „Jutro“ do sedaj niti enkrat ni nastopilo proti g. Hribarju, pač pa je svoječasno, povodom njegove nepotrditve za ljubljanskega župana, stopilo v boj za njega s tako vnemo kot „Slov. Narod“, organ stranke, kateri je takrat načeloval g. Hribar.

Vemo dobro, kdo je Ivan Hribar in znane so nam velike zasluge za Ljubljano in za slovenski narod sploh, za to nismo mogli molčati povodom njegovega razgovora z urednikom sarajevske „Srpske Rječi“, oz. povodom polemike, ki se je radi razgovora razvila in ako je to „Slov. Narod“ prav ali ne.

Sicer pa pri celi zadevi ni glavno vprašanje, ako je tekel razgovor med gosp. Hribarjem in urednikom „Srpske Rječi“ — ravno tako, kot ga je priobčil organ bosanskih Srbov. „Slov. Narod“ bi pač rad videl, da bi stvar ostala samo pri tem in ne omnenja niti z besedico glavnega našega očitka, zakaj se je g. Hribar pohvalno izražal o bosanski upravi.

Mi pa hočemo govoriti ravno o tem. Sicer bi smatrali stvar za končano z beležko v sobotni številki, ali ker govori „Slov. Narod“ o „nedostojnem napadu na g. Hribarja“, smo primorani nadaljevati in govoriti malo obširneje.

Gosp. Hribar je napravil napako, ki jo napravijo vsi naši politiki, ako govorijo o bosanskem vprašanju, ker imajo vsi to slabo lastnost, da napravijo kakršnibodi kompliment najslabši upravi v Evropi, avstro-ogrski upravi v anektiranih deželah in desavuirajo s tem našo slovensko narodno borbo s sistemom, ki nas pritiska k tlom in nam ne da dihati.

„Slov. Narod“ nam gotovo pritrdi, da bosanska uprava, ako že ni slabša, vsaj boljša ni od uprave v slovenskih deželah. O tem se gotovo ne bomo prepirali in sedaj vprašamo „Slov. Narod“, kaj bi on rekel, ako bi se kak ugleden slovenski politik, ki bi mu bile razmere na Slovenskem znane, kot so g. Hribarju znane razmere v Bosni, pohvalno izrazil o upravi v naši domovini, kot se je g. Hribar izrazil o upravi v Bosni in Hercegovini?

Odgovor na to vprašanje je zelo lahak: „Slov. Narod“ bi takega slovanskega politika gotovo in po pravici obsodil kot človeka, ki nima ne srca in ne razumevanja za našo narodno borbo.

G. Hribar živi v domovini in v Slovanstvu velik ugled in nič čudnega ni, ako je želel urednik organa bosanskih Srbov

govoriti s takim možem in slišati njegovo mnenje o bosanskih razmerah, mnenje uglednega zastopnika majhnega in zatiranega sorodnega naroda o razmerah v zatirani Bosni, iz katere hoče napraviti avstro-ogrsko upravo nemško-madžarsko kolonijo.

In g. Hribar se je izjavil o tej upravi — vsaj v „Slov. Narod“ in v „Riečkem Novem Listu“ pohvalno, govoril je o „napredku“ Sarajeva, ki je ozko zvezan z germanizacijo bosanskega glavnega mesta!

To je, kar smo mi zamerili g. Hribarju in četudi drugače visoko cenimo zasluge bivšega ljubljanskega župana nismo mogli molčati na to. Vršili smo pri tem samo dolžnost neodvisnega dnevnika, ako pa „Slov. Narod“ ne zna razlikovati stvarne in mirne kritike od „nedostojnega napadanja“, mu ne moremo pomagati.

Splošni pregled.

Minister Stürgkh.

Naš naučni minister, bivši liberalec, se je izkazal z novim nastopom. Na dunajski živinozdravniški šoli so nastali pretke dni kravali in pretepi med dijaštvom, pri čemer je posredovala policija, ki pa se je morala na zahtevo študentov umakniti z akademičnih tal. Naučni minister Stürgkh pa je zahteval sedaj od rektorata, da mora začeti preiskavo proti studentom in da se mora brezobzirno postopati proti kalilec miru na visokih šolah. Isto je zahteval od rektoratov vseh visokih šol, ker so se baje tudi njih študentje udeležili kravalov. Zahteve Luegerjeve se torej uresničujejo. Svoboda avstrijske šole pada; oziroma je sploh ni.

Mažari in Rumuni.

Ogrski minister za uk in bogočastje, grof Zichy je izdal odlok, s katerim se preklicuje šolska odredba, ki jo je pred leti izdal proti Rumunom na Ogrskem grof Apponyi in ki je vzbudila med rumunskimi narodnimi krogi veliko ogorčenje. Nadzorni organi so dobili z novim odlokom povelje, strogo paziti, da se ne krši cerkvena in šolska avtonomija rumunskega naroda na Ogrskem. „Tribuna“ glasilu nar. rumunske stranke z veseljem pozdravlja ta korak mažarske vlade in vsi vidijo v tem voljo Khuenove vlade, ki hoče s tem pokazati, da si želi miru z Rumuni. Toda samo z Rumuni: za Slovake, Srbe, Rusine to ne velja. Mislimo, da sodimo prav, ako trdimo, da je ogrska vlada storila ta korak, ker se je bala, da bi se na nameravanem shodu nemažarskih narodnosti na Ogrskem, Rumuni ne pripojili k slovanskim narodom in bi z njimi skupaj ne razkrinkali mažarske kulture pred celim svetom. Vlada skuša torej na ta način pridobiti, oziroma je že

pridobila Rumune in se je s tem pripravila na boj proti Slovanom.

Turško posojilo.

Tedne in tedne se je vlekle po časopisih turško posojilo, dokler se ni položaj naglo izpremenil in nemške banke so posodile veliko svoto 7 mil. funtov t. j. okoli 345 milijonov kron. Nemški listi se veselo tega uspeha in zmagovito čakajo na tarzanje francoskih bank, ki so se predolgo pomišljale. Pogodba, ki leži že podpisana od turškega finančnega ministra, se smatra kot velik uspeh nemškega denarja na jugu, pa tudi kot zmaga nemškega upliva in postopa na vzhod. Kakor smo poročali se je za posojilo zavzel sam nemški cesar in je zastavil svoj upliv na vse odločilne osebe zato, da je steklo. Turško posojilo je torej sklenjeno in posledice bodo — sledile.

Španija.

V soboto se je raznesla vest, da je španski kralj ubit in da je v Barceloni revolucija. Resnica je bila le, da se je v Barceloni in po drugih mestih nameravala stavka. V Sabadeli so nastali nemiri med delavstvom. Vlada je ukrenila stroge naredbe proti nemiru. Dasi se splošno mnogo govori in piše o revolucionarni propagandi na Španskem, je vendar morda še daleč čas, ko se bo v Španiji zgodilo to, kakor na Portugalskem. Seveda so uplivali portugalski dogodki tudi na Španijo, toda španski narod je zelo različen od portugalskega in ni pričakovati tako nenadnih izprememb. Zdi pa se, da vsi ti dogodki na jugu na Portugalskem, v Španiji, na Grškem uplivajo na visoke goste v Potsdamu.

Portugalsko.

Kakor se poroča, je prišla vlada na sled veliki vojaški zaroti. 5 generalov in 17 oficirjev je bilo takoj aretiranih, ker so bili sumljivi, da so prizadeti pri zaroti proti novi vladi. — Aretacije in preiskave se nadaljujejo. Zanimivo je tudi, da je vatikansko glasilu „Corriere d'Italia“ prineslo poročilo od vodje portugalskih klerikalcev o revoluciji in o dogodkih v onih burnih časih. Gomez de Santos protestira proti pretiravanju klerikalnega časopisja, češ, da je slikalo vse dogodke veliko pretemno in napako (Ljubljanski Slovenec je prekosil samega sebe, ko je moril žive ljudi). Gomez de Santos pravi v svojem poročilu, da se je izprememba na Portugalskem izvršila brez velikih žrtv in da so revolucionarji proti duhovščini postopali zelo obzirno. Edino v lazaritski cerkvi je prišlo do kanihalskih scen, drugače pa se ni rabilo nasilja. Gomez sam priznava opravičenost izpremembe, češ, da je bilo pod staro vlado vsako zboljšanje države nemogoče.

Izpred sodišča.

Meščani in častniki. Včeraj se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem razprava, ki je budila mnogo zanimanja. Stvar je ta-le: Dne 11. oktobra je prinesel „Slov. Narod“ notico, da sta šli dva dni preje dve dami po Selenburgovi ulici in da sta srečali vrsto častnikov, ki so se veselo smejali. Naenkrat pa pomoli eden častnikov žepno električno svetilko mlajši pred oči; dami se ustavita in starejša obsodi to dejanje kot predrznost; častniki pa si niso iz tega nič storili, šli so naprej in se smejali, baje so se celo ozirali za damama ter ju spravili na ta način v zadrego na ulici. Doma je gospa ta slučaj povedala svojemu sinu, vest je prišla v javnost in v „Slov. Narod“.

Častniki pa so se čutili razžaljene, poklicani so bili pred polkovnega poveljnika in pozvani, naj se zglase oni, ki so prizadeti po notici v „Slov. Narod“. Priglasil se je poročnik Spiegel, ki je šel oni večer okoli 9. ure po Selenburgovi ulici s svojimi tovariši iz kazine in je svojemu tovarišu poročniku Svobodi pomolil pred obraz električno svetilko, ker ga je ta prosil za ogenj. Hotel si je prižgati cigareto. Častniki so bili torej dolžni iskati zadoščenja za svojo razžaljeno čast, kajti ono obnašanje na ulici napram damam se je nazvalo kot nekavalirsko.

Gospodje so hoteli stvar viteško poravnati s tem, da so poslali svoje zastopnike g. Pustoslemšku kot odgovornemu uredniku „Slov. Naroda“. G. Pustoslemšek pa je odvrnil zastopnike in je pozval k sebi v uredništvo gospo Gärtnerjevo in njeno hčerko, ki se jima je pripetil imenovani slučaj. Gospa in gospodična sta podpisali „Izjavo“, v kateri potrjujejo, da se je oni dogodek res tako vršil, kakor je prinesel „Slov. Narod“. To „Izjavo“ je dal gospod Pustoslemšek častnikom in stvar je prišla pred častni sod.

Poročnik Spiegel je na to vložil tožbo zoper gospo in gospodično Gärtnerjevo, češ da sta povzročili notico proti častnikom v „Narodu“ in podpisali ono „Izjavo“, v kateri potrdita dogodek kot resničen, kar je za cel stan žaljenje časti.

Včerajšnja obravnava se je vršila tako: Gospa Gärtnerjeva je izjavila še enkrat, da se je oni dogodek res zgodil: častniki so šli v celi vrsti po ulici, v obližju Bonačeve trgovine pa je eden izmed njih, ki je šel na kraju, posvetil njeni hčerki s plinovo lampico pod obraz, tako da sta se obe ustrašili in ker so se častniki smejali, sta se čutili kompromitirani, prišle sta razburjeni domov in sta povedali, kar se je zgodilo. Notice pa niste dali oni v „Narod“, ampak sta šli tja, ker ju je pozval g. Pustoslemšek, kjer sta podpisali „Izjavo“. Obnašanje častnikov je smatrala gospa za predrzno in nedostojno.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[151]

In zdaj je prihajal polk Švicarjev, težkih in mirnokrvnih; z monotonim glasom so prepevali svoje domače pesmi. Sredi njih je jahal Cezar. Za njimi so sledili še drugi polki, v katerih se je mešal cel Babilon tujih jezikov, in naposled konjenica, vsa blesteča se v jeklu.

Vozovi s smodnikom in vozovi s šatori in provijantom pod varstvom škadronov lahkih rimskih konjenikov na majhnih konjih, oboroženih samo z meči in ščiti, so sklepali vrsto.

Cezar je bil mračen. Ognjen žar je plamenel v njegovem pogledu. Njegove nosnice so široko vdihavale ostre vonjave, ki so vstajale od te premikajoče se množice ljudi. Zdaj se je čutil zopet docela v svojem elementu.

Toda vzlic fizične živahnosti pohoda na boj, vzlic ponosa, ki se je sunkoma dvigal v njegovih prsih, kadar je z višine kakega griča objel z očesom ves surovi razgled po svoji armadi, vzlic svoji neomajni veri v zmago, ki naj bi ga ovenčala s kraljevsko krono, je bil Cezar zle volje.

Dvoje imen se je neprenehoma ponavljalo v njegovih mislih. In mrmral jih je obedve z enakim sovraštvom: ime Ragastens in ime Primavere.

Za njim so njegovi običajni dvorjaniki veselo kramljali o pričenjajoči se vojni. Cezar je poslušal njihove pogovore in jim včasih pritril s kratko besedo. In ti po-

govori so se neprestano vrteli o plenu, ki so si ga delili že danes — naprej.

In pri tem je Borgia kratko miril prepir in zavist: temu je prepustil dragocenosti katedrale, onega je pooblastil, da si vzame par slik iz grofove palače, tretjemu in četrtemu je namenil celo zlatino in srebrnino. In vsi ti ljudje so se gromko pokrohotali ob misli na obljubljeni sijajni plen.

Včasih pa se je vrhovni poveljnik pridružil tudi Lukreciji Borgia. Ta se je udobno valjala po veliki nosilnici, obdani od njene posebne telesne straže, ter si preganjala dolgčas s čitanjem ali s sanjarjami.

Poleg zastora nosilnice je hodil menih Garconio, ki je bil še bled od zadobljene rane. Lukrecija se je pogostoma obračala k njemu, a nihče ni slišal, kaj sta govorila; in pogovor Lukrecije z menihom se je vselej prelomil v tistem trenutku, ko se je Cezar približal svoji sestri.

Tako se je armada v enakomernih etapah pomikala naprej. Nekega večera se je po večdnevem počasnem maršu ustavila na široki planoti ter razpostavila svoje šatore v vzornem redu, nato pa nemudoma izkopal jarke okrog taborišča. Na koncu taborišča se je med skalami odpirala soteska, ki je vodila v Monteforte. Cezar jo je s širokim zamahom pokazal svojim Švicarjem, in ti so jo pozdravili s hrupnim kričanjem.

Drugi večer je hotel Cezar posetiti svojo sestro in se je napotil proti velikolepnemu šatoru, ki si ga je bila dala postaviti. Toda Lukrecije ni bilo v njenem šatoru. Tudi ponoči se ni vrnila. In zjutraj Cezar ni mogel več dvomiti o dejstvu, da ga je Lukrecija na tihem zapustila.

„Morda se je zbala in se vrnila v Tivoli,“ je mislil sam pri sebi.

In velel je pozvati meniha Garconija, da bi vprašal njega. Toda ni ga bilo mogoče najti. Tudi on je bil izginil.

XLII.

Dvoboj.

Ko je Ragastens odhajal na svoj sestanek z Giovannijem Malatesta, je bil v resnici ves obupan in pripravljen, da se dá svojemu nasprotniku ubiti ter tako z enim mahom konča življenje, ki se mu je zdelo brezpomembno, odkar je bila Primavera nedosežna njegovemu hrepenenju. Toda Ragastens je računal brez dobrotne matere narave, brez njenega mogočnega nagona do življenja, in naposled brez svojega posebnega značaja. Ta njegov značaj je sicer resno sprejemal in odobral misel na smrt, toda obenem bi se nikdar ne bil mogel pripraviti, da umre premagan — niti takrat, če bi se sam odrekel zmagi ter iskal svoj lastni poraz.

Ko je nastopil k boju, je sicer takorekoč ponudil svoje prsi nasprotniku. Toda kakor hitro mu je zagrozil prvi resni sunek, ga je prestregel in odbil.

In to ni bila samo posledica nagona do življenja, bilo je tudi radovedno zanimanje veččega mečevalca. Malatesta mu je bil veren nasprotnik. Njegovo borenje je bilo strašno. In Ragastens, ki bi se bil nemara vendarle dal ubiti, da je imel pred seboj nespretnega novince, je v prvem trenutku, ko je spoznal, da mu preti smrtna nevarnost, akotudi se brani, začutil v sebi vso svojo borilsko strast.

Jel se je zanimati za ta dvoboj in opazovati borenje svojega nasprotnika. To ga je rešilo. Odslej je sukal svoj rapir s popolno hladnokrvnostjo in z vso tisto potrpežljivostjo ter krepko gibčnostjo, ki mu je preskrbela slavo nezmagljive sablje.

A Malatesta je neumorno naskakoval. In istočasno se je razvila Ragastensova misel: sklenil je, da ne bo ranil mladeniča, marveč se bo samo branil, tako da tudi on ne bo zadet.

(Dalje.)

Zaslišijo se priče.

G. Pustoslemšek pod prisego izpove, kako je prišla notica v „Narod“ in povdarja, da je diktiral izjavo pri zaprtih vratih ter ni prav, da se jo zlorabi proti obtoženkam, ker je bila namenjena za častno sodišče. Pripoveduje tudi, da se mu je zdela notica verjetna in resnična, ker je sam že nekoč gledal obnašanje častnikov na ulici, ki si dovoljujejo razne zabave. Nekoč so se ob 11. uri ponoči zabavali okoli kazine z dvema psema i. dr. Na koncu poda še dodatno, da ima pričo, da se je v oficirskih krogih govorilo, da so častniki obe dami smatrali za „muhi“.

Nato se zaslišijo štirje častniki kot priče. Trdijo vsi isto — le glede smeha se ne ujemajo, — namreč, da so šli res 9. oktobra okoli 9. ure iz kazine domov, toda čisto mirno in dostojno in da je poročnik Spiegel pomolil poročniku Svobodi električno svetilko pod obraz, ko ga je prosil ognja. Vsi so smatrali to za šalo in so se smejali, ne, čisto resno so se držali in so šli mirno svojo pot naprej. Nobeden ni zapazil, da bi se kdo nad tem vznemirjal. Da sta šli dve dami mimo, se nekateri spominjajo, nekateri ne. Ferih Musga trdi, da je bila ena večja, ena manjša, kakor sta Gärtnerjevi. Sodnik premišlja, kako je stvar. Morda je šla pa kaka druga častniška četa po ulici prej ali pozneje in so si dovolili šalo z damama. Toda ferih Musga trdi, da je nemogoče, da bi se pri častnikih v častniškem zboru, kadar gre za skupno čast, ne priglasili oni, ki je kriv. Sta torej dve nezmožnosti: nemogoče je, da bi si Gärtnerjevi izmislili cel dogodek in nemogoče, da bi se častnik sam ne priglasil, če je kriv. Ker pa ti častniki trdijo, da o dogodku z dvema damama nič ne vedo, je sodnik preložil obravnavo, da zasliši nove priče.

Dnevne vesti.

„Agro-Merkur“. „Slov. Narod“ bi rad zvalil krivdo radi konkurza, v katerega je popolnoma po nepotrebnem prišel „Agro-Merkur“ na dr. Žerjavo, ker bi nekateri gošpodje radi uničili tega agilnega moža in potrebno je, da zve slovenska javnost o „Agro-Merkurju“ pravo resnico. Mi smo se o vsemu dobro in natančno informirali in priobčimo jutri poročilo, ki opozarjamo že danes nanj naše čitatelje.

Imenovanje pri državni železnici. V službo državne železnice stopijo: Franc Smerdu kot volonter v Lescah; Emil Drinovc kot volonter na Bledu. Prestavljeni so: stavbeni adjunkt Josip Bežič v Ljubljano; asistent Franc Podbregar v Sv. Lucijo; uradniški aspirant Schwarz v Gorico.

Iz ljudske šole. Okrajni šolski svet v Postojni je imenoval izprašano učiteljsko kandidatino Franciško Grum za suplentinjo na ljudski šoli v Trnju. C. kr. okrajni šolski svet v Kamniku je imenoval suplentinjo Jerico Visenjak v Moravčah za provizorično učiteljico na ljudski šoli v Peči, suplentinjo Franciško Trpin v Homcu za provizorično učiteljico na ljudski šoli v Št. Vidu, provizorično učiteljico Vilibaldo Pevc pa za provizorično učiteljico v Komendi pri Št. Petru. Dalje je imenovana provizorična učiteljica v Peči, Marija Delak za suplentinjo na ljudski šoli v Krtini.

Izvoz živine in draginja. Kdor zasleduje pri nas vse vzroke, ki so v zvezi z draginjo, pride do zanimivih „virov“. Pričnimo najprej pri kmetu, ki redi govejo živino. Zadnje čase je skoraj ni železnične postaje odkoder bi se ne izvažala s Kranjskega — goveja živina. In kar je najzanimivejše: Vse najboljše gre ven na Moravsko, Tirolsko in Bavarsko! Isto je s prašiči! Če pomislimo, da ima najrevnejši kmet s prirajo vsaj 4 do 5 prašičev, premožnejši pa gotovo po 10, 20 in več in da so cene prašičev sedaj po 140, 160 do 200 K, si lahko izračunamo, koliko našemu kmetu vržejo goveja živina in prašiči. In ker jih prodaja večinoma ven iz dežele, mu nese to tem večji dobiček. Vsled tega pa manjka v deželi govedine in prašičev! Ista je z živili. Tudi ta prodaja kmet najraje v Trst, Reko, Gorico, Opatijo i. dr. Vse to dela kmet seveda v prvi vrsti iz dobičkaželjnosti, v drugi vrsti pa vsled tega, ker naši rimsko-katoliški klerikalci k temu hujskajo, češ: Kaj boš v Ljubljani prodajal, ven pelji, boš več skupil. In kmet uboga! Tako klerikalci in kmet delata pri nas draginjo in se ozirata rajše na tujca, ki par krajcarjev stvar preplača, nego na domačina.

Slovensko deželno gledališče. Včeraj nas je osrečila zopet ga. Irma Polakova iz Zagreba s svojim gostovanjem. Ako je „Grof Luksemburški“ že sam na sebi izredno privlačna sila, pomenja gospa Polakova naravnost magnetično moč, elektrizirajoč pojav, ki ga ceniti vsak, kdor ve, kaj pomenja gospa Polakova na polju umetnosti; tako je pač samo naravno, če je bilo gledališče nabitno polno in je moralo še mnogo obiskovalcev oditi brez vstopnice. Z Angele gdč. Nadasove smo bili zadovoljni; za Angele ge. Polakove smo navdušeni. Njena hiperelegantna postava, združena z nedo-

sežnim šikom, njena gracioznost, ki zastoni išče primere, njena fino izglajena, dovršena in povsem individualna igra, njen krasni, zvonki glas, enako blagoglasen v vseh legah, to so lastnosti, ki v najvišji meri dičijo to odlično umetnico. Vse kretnje fino zaokrožene, nobena gesta odveč, muzikalne točke krasno izrazovane, vse to je karakteristično za Angele gospe Polakove. Gospi Polakovi ne zadošča, da nam poda predstavljeno figuro v taki obliki, kakor jo predpisuje libretist, ne, ona jo s svojo umetniško invencijo še poglobi, izpopolni, opremi z efektnimi pointami. Občinstvo, ki je že ob nastopu odlikovalo dragega nam gosta z zelo umestnim spontanim aplavzom, je prirejalo umetnici ob aktih dolgotrajne ovacije in jo opetovano klicalo pred rampo; blagoglasna hrvaščina se je iz njenih ust slišala še blagoglasnejša. — Drugim gg. solistom nimamo spričo naših obširnih prejšnjih poročil ničesar povedati. — a —

Umesten odgovor na neumesten ogovor. Nekaterim gospodom, ki živijo v napačnem mnenju, da mora imeti gledališka kritika značaj osebnega kulta, obžalovaje sporočamo, da smo v tem oziru povsem konkretnega naziranja. Ako naj kritika k očividnim nedostatom molči, potem je vsaka recenzija iluzorna. Na tem stališču bomo konsekvntno vztrajali. — a —

Slovensko deželno gledališče. Na mnogostransko zahtevanje se uprizori zopet velepriljubljena opereta L. Falla „Dolarska princesa“ ter se igra jutri, v četrtek z enajstič. Predstava je za nepar abonente.

Na naslov upraviteljstva mestne elektrarne. Po mestu in ob periferiji ne gori nekaj plinovitih svetilk, odnosno električnih žarnic, ker so mrežice prežgane ali žice že zrabljene. Plinova cestna razsvetljava ne funkcijonira pri nekaterih kandelabrih in ostajajo svetilke vsled tega neprižgane. Potrebna je torej revizija svetilk po mestu sploh, žarnice naj se pa, kjer so izžgane, nadomestijo z novimi. Ob temnih, brezmesenih nočeh ni za občinstvo in davkoplačevalce nikaka zabava tavati po temnih ulicah, tujec se pa tudi škandalizira nad tako malomestno razsvetljava!

Ljudsko gibanje na Kranjskem. V političnem okraju Novomestu (48.970 preb.), je bilo v tretjem četrtletju t. l. 53 porok. Število novorojencev znaša 388, umrlo pa je 229 oseb, med temi 81 otrok v starosti do pet let, 50 do 70 let je doseglo 42, čez 70 let pa 53. Za jetiko je umrlo 22, za pljučnico 10, za davico 3, za oslovskim kašljem 2, za osepnicami 5, za škrlatno 10, za tifusom 6, vsled slučajnih smrtnih poškodb 9 oseb. Uboj se je pripetil samo eden.

Na Ježici imajo napeljan ljubljanski vodovod, ki pa še ne funkcijonira. Napeljava pa bo to jesen končana.

Vodovodi na deželi. Da je bila slaba pitna voda dozdaj marsikje gnezdo raznih bolezni, to je pričal pred štirimi leti — legar v Postojni. Zadnje čase so začeli ljudje vendar enkrat polagati važnost na dobro pitno vodo, zlasti gorsko studenčnico. Najmlajši vodovod na deželi delajo ravnokar v Sori pri Medvodah. Voda bo tekla po vlitih železnih ceveh. Dela so malodane končana.

Mlad postopač. Predvčerajšnjim zvečer se je zgasil pri osrednji stražnici na mestnem magistratu 12letni Serafin Stanojko iz Hrvatskega in izjavil, da je brez vsakih sredstev. Prosil je, če bi ga hoteli aretirati. Oče je mladega postopača zasledoval do Ljubljane, kjer mu ga je policija zopet izročila v varstvo.

Parnik za kamenje. Tam od Rena so privlekli v Ljubljano neko našemu velikemu čolnu podobno škatljo s parnim strojem, ki ga zdaj devljejo v red. Ko bo „naštiran“ in namazan, ga bodo spustili v Ljubljano, da bo „odplul“ proti Podpeči in vozil dol v Prule — kamenje. Ta „parnik“ bo nosil baje ime „Ljubljana“. Kaka čast za naše „deželno stolno mesto“! Ljudje, ki bodo na njem zaposleni pa so tujci, Nemci, in nas — po strani gledajo. Zanimivo je pri tem le-to, da je samo za transport tega nemškega čolna plačala tvrdka Czerwiczka carine nad 1200 K.

Sestrašana žival. Dokazano dejstvo je, da se pasja steklina pojavi vselej najprej pri pse na deželi, ki hodijo lačni in željni okrog in požro vsled pomanjkanja zdrave redne hrane vse, kar jim pride pod zobe. Zdaj imamo v Ljubljani zopet pasji kontumac, zaradi — kmečkih psov. Naj bi okrajna glavarstva in orožništvo stopilo na prste ljudem, ki drže pri hiši pse, pa jim ne dajo ne dovolj poštene hrane, ne pijače. To je v kratkem presledku zdaj že drug slučaj, da je v ljubljanskem mestu proglašen pasji kontumac, ki traja navadno več kot tri mesece.

Tovarna za papirnate vreče in podobne izdelke v Metelkovi ulici v kratkem baje preneha. Kakor čujemo zaradi pomanjkanja odjemalcev.

Nenadoma umrl. Predvčerajšnjim popoldne je delavec Jakobu Kraljiču iz Iške vasi v neki gostilni v Trnovem nenadoma

postalo slabo. Gosti so ga odvedli na prosto, kjer se je Kraljič takoj zgrudil in bil na mestu mrtve. Policijska komisija je konstatirala, da ga je zadela kap. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Hud razgrajac. Včeraj zjutraj je neki pijani gledališki delavec v neki tukajšnji kavarni vpriporil take škandale, da so morali poklicati stražnika, ki ga je odpeljal na stražnico.

Ljubezen mladega tenorista.

„Ločena žena.“

Pri predstavi „Ločene žene“ v zagrebškem gledališču je bil tudi neki mlad Zagrebčan, znan tenorist, ki je sedaj prostovoljec pri nekem dunajskem polku in je prišel v Zagreb za nekaj dni na dopust. Pri predstavi je zagledal lepo dekle, priznava zagrebško krasotico, v katero se je takoj tako zaljubil, da je popolnoma pozabil na predstavo in na vse in je kot očaran zrl samo v njene črne oči. Po končani predstavi ji je sledil do njenega stanovanja.

Odklonjen.

Takoj naslednji dan je pa zaljubljeni tenorist pisal dekletu pismo, v katerem jej je razodel svojo veliko, vročo ljubezen, ali na svojo veliko žalost je dobil naslednji odgovor:

„Oprostite, da Vam ljubezni ne morem vračati! Ljubim drugega. S. Ž.“

Mladi tenorist je bil ves obupan. Cel dan se je potikal po mestnih ulicah in končno je prišel do zaključka, da brez lepega dekleta ne more živeti.

Revolver. — Sreča v nesreči.

Okolu pete ure popoldan je prišel ves utrujen in obupan domov. Zaklenil je vrata, vzal revolver v roko, postavil se pred zrcalo in — sprožil. Ali krogla ga je zadela mesto v nesrečno srce v — ramo, ker je bil tako razburjen, da mu je roka trepetala kot šiba na vodi. Drugičkrat pa ni hotel več sprožiti in stvar se je končala samo z lahko poškodbo, katere sledovi kmalu zginejo, kakor zgine tudi ljubezen mladega tenorista, ki je postal še istega večera v družbi svojih veselih prijateljev pri kozarcu dobrega vina tako vesel in dobre volje, da je prisegel, da mu je ljubše življenje kot vse krasotice tega sveta. Čisto pametni nazori!

Lov na Jutrovce.

Resnična zgodba.

Vem, da se bodo mnogi smejali besedam „resnična zgodba“, ker so me zlobni jeziki razpili na vse strani kot lažnjivca in za to prisegam pri prerokovi bradi in vseh svetnikov vseh ver, da je današnja moja povest res resnična.

Kakor je znano, si ljubljanski mestni policijski šef Johann Lauter že zdavnaj prizadeva, da bi me „hopal“ in izročil rotovskim stenicam „na daljnje uradovanje“ in da sem mu vedno še pravočasno fige pokazal. In tudi Schwarz ni več zadovoljen s samimi konfiskacijami „Jutra“, nego bi rad konfisciral tudi vse Jutrovce. Tako sta se združila oba vse časti vredna ljubljanska veljaka in inscenirala včeraj na vse zgodaj — lov na Jutrovce, in sicer najprej lov na tri stavce, ki stavijo Schwarzovemu in Lautarjevemu pokoji tako nevarno „Jutro“.

Bilo je včeraj ob treh zjutraj, ko so izšli iz „Učiteljske tiskarne“ trije stavci „Jutra“ in se podali na sprehod po mestu do četrte ure, ko pri „Zalazniku“ odprejo kavarno, da bi se tam — po vsakdanji navadi — malo okrepčali, predno odidejo spat.

Ali Jutrovci so obračali, policaji pa obrnili. Ko je stražnik, ki čuva Prešernovo muzo, da je ne bi ponoči sramežljivi Bonaventura „konfisciral“, zapazil Foha, Janeza in Mladina, je stopil za njimi in jim sledil do šentjakobske cerkve, potem je pa zažvižgal in prišel je še en stražnik in potem sta se oba napotila za Jutrovci.

Na šentjakobskem nabrežju trčita obe armadi skupaj. Turka — seveda sta Turka, ko nosita polmesec pod vratom — vstavita Jutrovce „v imenu postave“ in ko ti začudeno vprašajo kaj hoče z njimi slavna ljubljanska policija, odgovori prvi stražnik: „Enega iščemo“.

„Mi smo pa trije,“ se odreže Foh, a Mladin reče:

„Ali iščete morda Bav-bava?“

„Ah, kdo bo njega iskal, ko se pa tako skriva, da ga niti bistroumni Fink ne more najti. Nekega Janeza (vojaka) iščemo, ki je nekaj ukradel, potem pa zbežal in se potika sedaj okolu v civilni obleki“.

Zglasi se Jutrovec Janez:

„Jaz sem Janez, ali nisem vojak in tudi ukradel nisem ničesar“.

Stvar se je po dolgem prerekanju končala tako, da sta Turka zapustila bojišče, Jutrovci so šli pa k Zalazniku, kjer jih je že čakal četrti tovariš, ki mi je potem sinoči pravil vse to.

Tako je torej. Naši slavni gosposki ni dovolj, da tako pogostoma konfiscira „Jutro“,

nego hoče konfiscirati še stavce ki „Jutro“ stavljajo ali sreča je v tem, da so ti stavci fanti, ki se ne dajo kar tako-le, tebi nič, meni nič, — vgnati v kozji rog. Zato jih imam tako rad in zato smo tako dobri prijatelji. Bav-bav.

Razne vesti.

* Dnevnik dr. Crippena. Dr. Crippen je spisal svoj dnevnik, v katerem opisuje svojo mladost, svojo prvo ženitev in zakosko zvezo z umorjeno soprogo in znanje z gospodično le Neve.

* Policijski nadzornik Dew stopi v pokoj. Detektivski nadzornik Dew stopi v pokoj. Dewu namreč očitajo, da se je le po njegovi krivdi posrečilo dr. Crippenu uiti in je bila samo zasluga kapitana ladje, da so ga izsledili.

* Oh, ta kolera! V nekem hrvatskem mestu je dobil — kakor poročajo zagrebške „Novosti“ — sobar v nekem hotelu strogo naredbo, da mora paziti na vsakega novega gosta in poročati takoj o vsakem eventualnem sumnjivem slučaju. Čez par dni javi sobar hotelirju, da je šel gost v št. 7., ki je ravnokar prišel, v kratkem času 5—6 krat zaporedoma — na stranišče. Hotelir je obvestil takoj telefonično službujočega zdravnika, da se nahaja v njegovem hotelu gost, pri katerem se očividno zapazajo simptomi kolere. Zdravnik pohiti takoj v hotel, da bi preiskal sumnjivega gosta. Po medsebojnem predstavljenju se opraviči zdravnik ako je morda prišel v nepravem času, potem pa prosi gosta, da bi mu odgovoril na nekoliko vprašanj.

Gost: O, prosim, gospod doktor! Rad odgovorim na vsako vprašanje.

Zdravnik: Prosim, odkod prihajate?

Gost: Iz Budimpešte.

Zdravnik: In ste zdravi?

Gost: Popolnoma.

Zdravnik: Hm, hm! Pa Vas morda ne boli trebuh, ali Vam ni slabo v želodcu?

Gost: Cutim se popolnoma dobro.

Ali čemu to vprašanje, gospod doktor?

Zdravnik: Obvestili so me, da ste bili danes 5—6 krat na stranišču, a to je v času, ko razsaja kolera, vsekakor sumljivo.

Gost (se nasmeje prav od srca): A, tako! Sedaj razumem, dragi gospod doktor!

Javili so Vam pravo resnico, ali jaz sem vendar popolnoma zdrav. Na stranišče sem šel tolikokrat za to, ker je bilo vedno — zasedeno ...

* Samomor na smrti obsojenega.

Morilec Mamlas, katerega je sodišče v Bentein obsodilo v smrt, ker je umoril neko 16 letno deklco, je izvršil samomor. Pet minut potem, ko so ga odpeljali v zapor, so ga našli mrtvega. Mamlas se je namreč obesil na svoj pas.

* Kolera. Uradna poročila o žrtvah kolere na Ruskem so naravnost grozna. Od septembra do oktobra t. l. je obolelo na Ruskem za kolero 218.680 oseb, od katerih jih je umrlo 99.609. Tu pa še niso uštetili slučajni kolere med Kirgizi in Tatari, kjer se smrtni slučaji strogo prikrivajo. — Radi zadnjih turških manevrov v Mali Aziji, so vojaki zanesli kolero tudi v evropsko Turčijo, ker se dan za dnevom bolj razširja. V bolnišnici v Tuzli leži že nad 100 za kolero obolelih vojakov. Nad 400 vojakov, ki so bili v Tuzli internirani, je ubežalo. V mestu Adrianoplu je v nedeljo obolelo za kolero 13 oseb, pet jih je pa umrlo. V Carigradu je bilo tekom včerajšnjega dne prijavljenih 22 slučajev kolere, med temi 11 smrtnih.

* Poroka grofice Tarnowske z Naumovom. Grofica Tarnowska, ki je zaprta v Benetkah, je prosila vodstvo tamošnje jettišnice, da bi ji dovolilo poroko z Naumovom, morilec grofa Komarovskega. Naumov pride radi tega, da ukrene vse potrebne formalitete, meseca decembra v Benetke.

* Afera Hofrichter. „Montagsrevue“ poroča, da se bo soproga nadporočnika Hofrichterja, ki se nahaja sedaj s svojim otrokom v jako slabem položaju, posvetila gledališču in sicer pod drugim imenom. Hofrichter se neprestano trudi, kako bi dokazal, da je nedolžen. Nasproti nekemu sorodniku je izjavil, da je v afero zapleten neki major.

* Heinejev spomenik v Hamburgu.

Te dni je bil odkrit v Hamburgu spomenik velikemu nemškemu pesniku Heineju brez posebnih slavnosti. To je oni spomenik, ki ga je naročila naša pokojna cesarica Elizabeta, — Heine je bil njen najljubši pesnik — za svoj grad Achilleion na otoku Korfu. Ko je ta grad prešel v roke nemškega cesarja, je daroval cesar Viljem ta kip založniku Heinejevih del v Hamburgu, ta pa ga je ponudil mestu, ki naj bi ga postavilo na javnem trgu. Mesto pa je ta dar — odklonilo, kar je povzročilo veliko senzacijo, znano je namreč, da Nemci ne ljubijo Heineja, ker se ni navduševal za njihovo germanstvo in jim je povedal več britkih resnic. Tako stoji zdaj njegov spomenik na privatnem prostoru ob ulici v Hamburgu. Vsekako značilno za nemško kulturo.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Plenarna seja avstrijskih delegatov.

Dunaj, 8. novembra. Danes se je vršila plenarna seja avstrijskih delegatov. Vloženih je bilo jako mnogo interpelacij. Socialist Seitz je interpeliral ministra za zunanje zadeve glede nedeljskega shoda dunajskih krščanskih socialcev proti rimskemu županu Nathanu in zahteval, da se sklone zakon o odgovornosti notranjega ministra v takih slučajih. Češki agrarec Zazvorka je interpeliral radi znanega procesa Khan-Kolischer na Dunaju. Prvi je govoril pred plenarom kranjski klerikalec dr. Šusteršič, ki je izjavil, da javno odobrava avstrijsko politiko v zadnjih dveh letih. Govoril je o prijateljskih odnosih Avstrije z Nemčijo in Italijo. Zlasti značilen je bil oni pasus, ko je pozivljati vlado, naj gradi še več novih dreadnoughtov, da postane Avstrija v kratkem močnejša na morju kakor Italija. Dalje je zahteval, da se v balkanske diplomatske službe nastavi Jugoslovani. Njegov govor je bil zelo medel in strašno ponižen. Utisa ni napravil nikakega. Baron Gautsch je zagovarjal Aehrenthalovo politiko, kolikor je mogel in govoril o nemški zvestobi napram Avstriji. Srbski delegat Baljak je kritiziral znani zagrebški veleizdajniški proces in protestiral proti zatiranju Srbov. Delegat Grabmayer je napadal dunajskega podžupana dr. Pörzerja radi njegovega govora, v katerem je kritiziral italijansko vlado. Tudi grof Aehrenthal je imel kratek govor, v katerem je zagovarjal svojo politiko. Najinteresantnejši in obenem zelo senzacionalen je bil govor češkega realista delegata prof. Masaryka, ki je napravil velikanski utis na vse delegate, ki so napeto poslušali njegov govor. Masaryk se je pečal s zagrebškim veleizdajniškim procesom in povedal toliko novih zanimivosti, katere je nabral na svojem študijskem potovanju v Belgradu, o tem najsramotnejšem procesu kar jih pozna Evropa, da so bili delegati popolnoma osupnjeni. Masaryk je v svojem govoru dokazoval, kako sramotnih in podlih sredstev se poslužuje Aehrenthal v dosego svojih namenov.

Cesar in češko-nemška pravna pogajanja.

Praga, 8. novembra. Cesar se je napram predsedniku češke trgovske zbornice izrazil, da pričakuje, da bodo češko-nemška pravna pogajanja napravila mir v češki deželi.

Narodno-politična komisija.

Praga, 8. novembra. Splošno se domneva, da narodno-politična komisija ne bo rešila vsega programa ter bo češkemu deželnemu zboru mogla predložiti samo deželni red in davčni zakon. Pogajanja se še vedno nadaljujejo.

Volitve v Poštorni pri Dunaju.

Dunaj, 8. novembra. Danes je volil v Poštorni drugi razred. Zmagali so zopet nemškomisleči češki kandidati s 97 proti 86 glasovi. Češki narodni kandidati so ostali v manjšini. Tako je padla ta veljavna češka občina pred vratmi Dunaja v nemškutarske roke. Čehi imajo dosedaj tri, nemškutarji pa 14 občinskih svetnikov. Jutri voli prvi razred, kjer bodo najbrže zmagali češki narodni kandidati, kar pa ne bo dosti pomagalo, ker bodo imeli Nemci v občinskem svetu vseeno večino. Seveda se bodo Čehi pritožili proti volitvam, ker so Nemci uganjali naravnost velikanske sleparije. Volili so celo taki, ki so že umrli, ali pa se izselili. Veliko razburjenje je med Čehi vzbudil škandal, da se je češki župnik Lanik v zadnjem trenutku pustil kandidirati od nemškutarjev. Nemce je dosedaj stala volitev že 50.000 kron.

Nižjeavstrijski deželni zbor.

Dunaj, 8. novembra. V današnji seji nižjeavstrijskega deželnega zbora je prišlo med socialisti in krščanskimi socialci radi predloga glede novega davka na pivo do hudih prerek. Predlog o novi dokladi na pivo je bil sprejet s krščansko večino.

Afera Rudnay in Richter.

Budimpešta, 8. novembra. Škof Parvy je pozval državnozborna poslanca Rudnaya in Richterja, da se odločita do 10. t. m., ali odstopita kot državnozborna poslanca, ali pa resignirata na svoja župnijska mesta. Ogrski vladni poslanci se jako trudijo, da bi se dosegel sporazum mirnim potom, a škof Parvy noče odstopiti od svoje zahteve. Radi tega vlada med ogrskimi poslanci velikansko zanimanje, na katero stran se bosta odločila župnika Rudnay in Richter.

Mohamed Ali na Dunaju.

Dunaj, 8. novembra. Danes je došel semkaj popolnoma incognito bivši perzijski šah Mohamed Ali. Šah ostane na Dunaju teden dni.

Kolera v Gradcu.

Gradec, 8. novembra. Bakterijološka preiskava dejstev za kolero obbolelega ma-

jorja Streßlerja je dognala, da je major v resnici obolel za kolero. Bolnika in vso njegovo družino so prepeljali v izolirano bolnico.

Car in cesar.

Berlin, 8. novembra. Nemški cesar vrne obisk ruskemu carju v petek ali v soboto in sicer na carjevem letovišču v Friedbergu pri Darmstadtu.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Učeno sprejme takoj konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo št. 19. 379 3-2

Vajenec za špecerijsko stroko se takoj sprejme. Kje, pove inseratni biro „Jutra“. 385/3-1

Kinematograf „Ideal“

Franc Joževa c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Spored od 9. novembra do 11. novembra.

Pometarč artist, (komično). Strahovite vremenske neizgode v Južni Italiji, (aktualen izvirni posnetek). Sedmero smrtnih grehov, (velikanski dramski prizor iz sv. pisma. Umetniški film). Igra diablo, (komično).

Dodatek ob 7. in pol 9. uri zvečer:

Izpreobrnitev divjega lovca, (drama v barvah). Bratovsko sovraštvo, (senzacionalna drama). Doli z možmi, (jako komično).

Vsaki ponedeljek in petek koncertuje od 6. do 10. ure slavna Slov. Filharmonija.

Hiša

z velikim vrtom, komaj 8 minut iz Ljubljane, se ceno proda. Kapitala ni treba veliko. Kje, pove inseratni biro „Jutra“.

Ceniki zastoj in poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znamko „UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana
Deličar in zastopnik
švicarskih tovarn „Union“ v
Bielu in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti.
8/10-1

Največja zaloga

čevljev

domačega izdelka.

I. KEBER,

Ljubljana, Stari trg št. 9.

Na debelo in na drobno. Najnižje cene. Vzorec na zahtevanje.

POZOR! Mazilo zoper izpadanje in za pospešitev rasti las; tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Zaraste tudi lise na glavi. Izvrstno sredstvo zoper prhljaj. Učinkuje po kratki dobi. Lonček 3 do 5 K. Pošilja tudi po pošti g. Ana Križaj, Spod. Šiška 222, III. nad., 12 vrata. Z dobrimi izpričevanji na razpolago. Zaloga v drogeriji, foto-manufakturi „Adrija“, B. Cvánčara, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Velika zaloga

trboveljskega premoga

v kosih (Stückkohle) in orehovniku (Nusskohle) oddaja in sicer vsako množino od 50 kg naprej do celega vagona. Dobivajo se tudi briketi in cepljena drva

na sežnje in metre. — Vsako množino budi premoga, drv ali pa briketov dostavljam franco na dom. — Za mnogobrojna cenjena naročila se priporočam s spoštovanjem

IVANA TREO.

Cesta na Rudolfovo železnico. Številka telefona 74.

Nova, moderno zidana

HIŠA

tik farne cerkve, pripravna za trgovca, lekar-narja, sploh za vsako obrt se odda v najem.

Več se poizve pri

Medvedu v Zagorju ob Savi.

Naznanilo.

Podpisani si usoja naznaniti 'slavnemu občinstvu, da je prevzel tukajšnje dobro znano kinematografsko podjetje

Elektroradiograf Ideal.

Ker je popolnoma izvežban v tej stroki, zagotavlja, da se bode potrudil zadovoljiti slavno občinstvo v vsakem oziru.

Priporoča se za obilni obisk z veseloštevom

Miroslav Fiala.

Nov aparat.

Český hostinec v
Terstu

Alla Meridionale

Češka gostilna v
Trstu

Vinski sodi

novi iz slavonskega hrastovega lesa, izparjeni in ovinjeni

od 56 do 65 litrov

100 „ 120 „
150 „ 180 „
200 „ 250 „
250 „ 800 „

se dobivajo po prav nizki ceni pri

M. Rosner & Komp.

v Ljubljani, poleg pivovarne „Union“.

Edino zastopstvo in zaloga „Prve hrv. tvornice sodov“ v Novski.

L. Schiffer

priporoča

Trboveljski premog

Dovozna cesta

v kosih in orehovec, briquete, dalje trda in mehka drva v polenih in cepljene.

proga južne železnice

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo 19

priporoča po znano nizkih cenah

jesenske in zimske obleke

najmodernejše površnike, zimske suknje in pelerine za gospode in dečke. Vedno najnovejša konfekcija za dame in deklice. Strogo solidna postrežba.

PI? IKO PO?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri	PI? IKO PO?
H. SUTTNER		
Ljubljana, Mestni trg.		
!! Lastna tovarna ur v Svič. !!		
PI? IKO PO?	Tovarniška var- stvena znamka: „IKO“.	PI? IKO PO?

Kupujte „JUTRO“!

Išče se gostilniška

koncesija.

Ponudbe sprejema inseratni biro „Jutra“.

Babica

FRANJA GRIL

se je preselila z Rimske ceste št. 17

na Rimsko cesto št. 16

(pritličje, nekdanja Kancova hiša).

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Sv. Jakoba trg 6

priporoča svojo veliko izbiri

damskih in otroških klobukov, športnih kap in vseh v to stroko spadajočih predmetov.

Popravila točno in ceno.

Sode iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni

Sode

od finega špirta
vinski sodi

krasni izdelek, iz belega hrastovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne špirta za fini špirit in za vino pripravljene, za vsako vino izborni, takoj rabljivi za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov držeče, na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidni nizki ceni

Iv. A. Hartmanna naslednik

Avg. Tomažič,

Ljubljana, Mar. Terezije c.

Cene nizke in solidne točna postrežba

Sode od finega špirta vsake velikosti, za vino

Sode krasni izdelek vedna zaloga

Slovenci! Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2 priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Zimsko perilo

za gospode,
dame
in otroke,

bluze, spodnja krila, hišne
halje, nočne čevlje itd.

vse v največji izberi in najboljši kakovosti
v modni in športni trgovini

P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne
pošte.

Telefon interurban šte. 129.

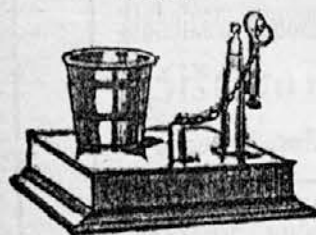
Valjčni mlin v Domžalah
I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Stolni trg šte. 9.

Vi prihranite denar!
Automatični namizni pri-
žigalnik

(poraben tudi kot
žepni prižigalnik)
oblastveno zava-
rovan, izvršen iz
krogel avstrijskih
Mannlicherjevih
pušk.

Lepo darilo! K 3.80 Lepo darilo!
JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII.,
Hütteldorferstrasse 237/V.
Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po
poštnem povzetju. — P. n. restavraciji in kavarnarji
izjemne cene.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 5,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na ogrske premijske srečke, cele á K 16, polovice á K 9, 15. novembra, K 240.000.
promese na ogrske hipotečne srečke, á K 5, 15. novembra, K 40.000.
promese na 3% zemljiške kreditne srečke á K 5.50 16. novembra, K 90.000.

Tri promese skupaj samo K 25.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun proti obrestovanju od dne vloga do dne dviga
po čistih

4 1/2 %

Tovarna vozov

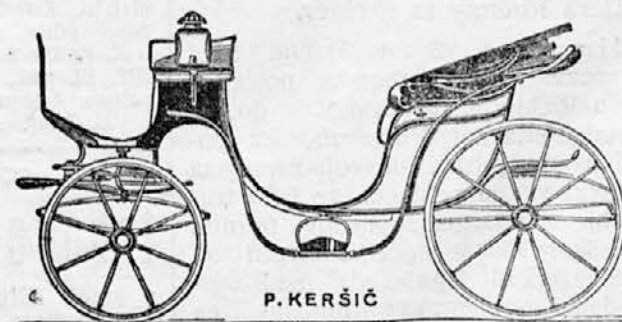
Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in
popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jem-
ljejo v račun.

Nizke cene!

Nizke cene!

Josipina Herrisch

Ljubljana, Židovska ulica št. 7.

Priporoča veliko zalogo moških, ženskih
in otročjih čevljev. Gamaše, galoše in
prave gorske čevlje (Goiserce).

Zunanja naročila se točno izvrše.

Zaradi ogromne zaloge

priporoča

pod lastno ceno

**zalogo storjenih oblek
in konfekcijo za dame**

Angleško skladišče oblek **O. BERNATOVIČ,**

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

**Največja zaloga najfinejših
barv in potrebščin**

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv,
firnežev, lakov in steklarskega kleja.